İslam da terörizme, öldürmeye yönelten ayet hadisler

Merhaba, bu yazıda İslamiyette bulunan tüm öldürmeye yönelik ve terör olaylarının arkasındaki ayet/hadislere deyineceğim (Elimden geldiği kadar). İstediğinize inanmakta özgürüsünüz ben sadece tarafsız bir şekilde kaynak paylaşıp fikirlerimi belirteceğim. Okuyanlara kolay gelsin çünkü uzun bir yazı olucak. Kaynakların hepsini teker teker yazıcağım lütfen yanlış demeden önce okuyun.

Teröre ve Öldürmeye sevk eden hadisler;

1:İslam'ın mürtedlere uygulaması hakkında:

Dinini değiştiren kişileri (yani mürtedleri) öldürün.

Allah'ın varlığına inanıp benim onun elçisi olduğuma inanan insan üç şey dışında kan dökmez. Başka bir mümini öldüren, Zina işleyen(Evlilik dışı ilişki) ve İslamdan dönüp Müslümanları terk eden kişiler.

İslam'dan Yahudiliğe dönen bir adam hakkında (mürted), O öldürülene kadar oturmam, Allah ve Resul'ünün emri budur. (Kimin dediğinden bahsedilmemiş ama hatırladığım kadarıyla Ömer diyordu)

Peygamber gelen bir müslüman topluluk için dedi ki:

Eğer isterseniz sadaka develerine gidip onların idrarını ve sütünü içebilirsiniz. Içtiler ve oturuyordular(iyiylerdi). Daha sonra çobanların üzerine atladılar ve onları öldürdüler ve İslam'da mürted oldular. Develeri serbest bırakıp peygamberden kaçtılar. Peygambere bu haber ulaşınca onları bulmalarını emir etti. Bulununca ellerini çapraz kesti, ayaklarını kesti ve gözlerini çıkardı. Ve öleseye kadar onlara taş fırlattılar.

Bazı ateistler Ali'ye getirildi ve Ali onları yaktı. Bu olayın haberi İbn'Abbas'a ulaştı. Dedi ki; "Onun yerinde olsaydım onu peygamberin yasakladığı gibi "Kimseyi Allah'ın gazabı ile cezalandırma" diyerek onları yakmazdım. Allah'ın elçisinin ifadesine göre onları (Dinini değiştirenleri) öldürün.

(Çoğu kaynak ya benzer ya aynı şeyleri defalarca söylüyor ondan dolayı benzerse aynılarını tekrar yazmadım. Çoğu kendi çevirim, eğer daha iyi cümleye dökebilecekseniz yorumlarda belirtin lütfen)

2:İslam'ın cihad uygulaması hakkında:

Allah adına ve Allah yolunda savaşın. Allah'ı inkar edenlere karşı savaşın. Kutsal bir savaş yapın, ganimetleri zimmetine geçirmeyin. Yemininizi bozmayın. Cesetleri parçalamayın. Çocukları öldürmeyin. Müşrik olan düşmanlarınızla karşılaştığınızda, onları üç eyleme davet edin. Eğer bu üçünden birini kabul edecek olurlarsa, onlara karşı savaşmaktan vazgeçin;

Onları İslam'a davet edin. Eğer kabul ederlerse savaşmayın. Sonra onları topraklarından Muhacireen topraklarına göç etmeye davet edin ve bunu yaparlarsa Muhacireen'in tüm ayrıcalıklarına ve yükümlülüklerine sahip olacaklarını bildirin. Eğer hicret etmeyi reddederlerse, bedevi Müslüman statüsüne sahip olacaklarını ve diğer Müslümanlar gibi Allah'ın emirlerine tabi olacaklarını, ancak Müslümanlarla (kafirlere karşı) savaştıkları zamanlar dışında ne savaş ganimetlerinden ne de Fai'den pay alacaklarını söyle. İslam'ı kabul etmezlerse, onlardan cizye'yı(haraç) talep et. Eğer vergiyi ödemeyi reddederlerse, Allah'ın yardımına sığının ve onlarla savaşın.

Nafi'ye imansızlara onlarla savaşmadan önce İslam adına davetiye göndermek gerekli miydi diye soru sordum. Karşılığında şunu söyledi, ilk İslam zamanlarında gerekliydi. Allah'ın peygamberi, Banu Mustaliq'e onlar farkında olmadan ve öküzleri su içerken akın düzenledi. Karşılık verenleri öldürdü ve geri kalanını esir aldı. Tam o günde, Juwairiya bint al-Harith'i yakaladı. Nafi bana bu geleneğin akını gerçekleştirenlerden biri olan Abdullah b. Umar'dan kaldığını söyledi.

Ömer müslümanları paganlarla savaşmaları için büyük ülkelere gönderdi. El-Hurmazan İslam'a girdiği zaman, Ömer ona dedi ki; "İşgal etmek istediğim bu ülkelerle ilgili size danışmak istiyorum". O dedi ki; "Evet, bu ülkelerin hepsi düşman. Müslümanlar bir kafası iki ayakları iki kanadı olan bir kuş gibidir. Eğer bir kanadı koparsa ayaklarıyla bir kanadıyla ve kafasıyla devam eder. Eğer diğer kanadı da koparsa ayaklarıyla ve kafasıyla. Ama eğer kafası yok olacak olsaydı, iki kanat da iki ayak da işe yaramaz hale gelicek. Baş, Khosrau'yu temsil eder ve bir kanat Sezar'ı, diğer kanat Faris'i temsil eder. Bu yüzden Müslümanlara Khosrau'ya doğru gitmelerini emret. Bu yüzden Ömer bizi Khosrau'ya, An-Nu'man bin Muqrin'i komutanımız olarak atadı. Düşman topraklarına vardığımızda Khosrau temsilcisi bizim karşımıza kırkbin asker ordusu ile çıktı. Ve bir tercüman geldi ve "Aranızdan biri benimle konuşsun" dedi. Al-Mughira, "Ne istersen sor" dedi. Tercüman da "Siz kimsiniz?" diye sordu. El-Mughira şöyle cevap verdi: "Biz Araplardanız. Sert, sefil, felaket bir hayat sürdük. Eskiden postları ve tarih taşlarını(ne olduğunu anlamadım date stone olarak geçiyor, belki mezar taşıdır) açlıktan emerdik. Deve kürkü ve keçi kıllarından oluşan elbiseler giyer, ağaçlara ve taşlara tapardık. Biz bu durumdayken Göklerin ve yerin rabbi, babası ve annesi bizim kabileden olan birine peygamberlik verdi. Peygamberimiz, Rabbimizin Resulü, yalnız Allah'a ibadet edene kadar veya cizye (yani haraç) verene kadar sizinle savaşmamızı emretti. Peygamberimiz de rabbimizin şöyle buyurduğunu haber verdi: " İçimizde kim öldürülürse öldürülsün(yani şehit olursa) hiç görmediği lüks bir hayat sürmek için cennete gider ve aramızda kim hayatta kalırsa, yüksek mertebelere erişir. (Al-Mughira, saldırıyı geciktirdiği için An-Nu'man'ı suçladı ve) An-Nu'nun adamı El-Mughira'ya dedi ki: "Eğer siz de Allah'ın resulü eşliğinde benzer bir savaşa katılsaydınız, o sizi beklemekten dolayı suçlamaz ve sizi utandırmazdı. Fakat ben Allah Resulü'ne birçok savaşta eşlik ettim ve gündüz erken savaşmazsa, rüzgar esmeye başlayana ve namaz vakti gelinceye kadar (yani öğleden sonra) beklemesi adetti.

Peygamber şöyle buyurdu: "Şüphesiz sizin, keçe ayakkabılar giyinen bir kavimle harbetmeniz kıyâmet alâmetlerindendir. Ve yine sizin, yüzleri geniş ve yüzleri deri üstüne

deri kaplanmış kalkanlar gibi kalın etli olan bir kavimle harbetmeniz kıyâmet gününün alâmetler indendir".

"Siz müslümânlar gözleri küçük, yüzleri kırmızı, basık burunlu, yüzleri üst üste deri kaplanmış kalkanlar gibi kalın etli olan Türk ile harbedinceye kadar kıyâmet kopmaz. Ve yine sizler ayakkabıları kıl olan bir kavimle harb etmedikçe kıyâmet kopmaz".

Peygamber: "Ka'b ibnu'l-Eşref'i öldürmek için kim hazırdır? Çünkü o, Allah'a ve Rasûlü'ne ezâ etmiştir" buyurdu. Muhammed ibn Mesleme: Yâ Rasûlallah, ister misin onu ben öldüreyim? Dedi. Peygamber: "Evet" buyurdu. Câbir dedi ki: Bunun üzerine Muhammed ibn Mesleme, Ka'b'a vardı da: Şu kişi, yani Peygamber emirleriyle bizi yordu ve bizlerden sadaka istedi, dedi. Ka'b da İbn Mesleme'nin dediği gibi söylendi de: Vallahi o sizin usancınızı daha da artıracaktır, sözünü ilâve etti. Muhammed ibn Mesleme: Bizler O'na uymuş bulunduk, O'na hemen bırakıvermemizi istemiyoruz, O'nun işinin varacağı sonuca kadar bakacağız, dedi. Câbir dedi ki: Muhammed ibn Mesleme, Ka'b'la konuşmasını böyle sürdürdü, nihayet onu sımsıkı tutup yakaladı ve öldürdü. (Aynı zamanda harbdeyken yalan söylemeye yani kandırmaya izin olduğunu söyler)

Rasûlüllah fetih yılı Mekke'ye, başında miğfer olduğu hâlde girdi. Bu miğferini başından çıkardığı zaman bir adam geldi de: İbnu Hatal Ka'be'nin örtüsüne sarılmış (duruyor), dedi. Rasûlüllah, sahâbîlere: "İbn Hatal'ı öldürünüz" buyurdu.

Peygamber (sallallahü aleyhi ve sellem) beni ve ez-Zubeyr'i gönderdi de: "Fulân bahçeye kadar gidin, orada bir kadın bulacaksınız. O kadına Hâtıb bir mektûb vermiştir" buyurdu. Biz o bahçeye vardık ve kadına: Mektubu bize ver! dedik. Kadın: Hâtıb bana mektûb vermedi, dedi. Biz de ona: Çaresiz ya sen mektubu çıkaracaksın yahut biz elbiseni muhakkak çıkarıp seni soyacağız, dedik. Bunun üzerine kadın izârının uçkurundan mektubu çıkardı. Peygamber'e geldiğimiz zaman Hâtıb'e çağırıcı yolladı. Hâtıb gelince: (Yâ Rasûlallah) acele etme. Allah'a yemîn ederim ki, ben İslâm'dan sonra kâfir olmadım ve İslâm için yalnız sevgim artmıştır. Sahâbîlerinden herbir kişinin muhakkak Mekke'de ailesini, malını koruyacak akrabası vardır. Benim ise himaye edecek kimsem yoktur. Bu sebeble Mekkeliler yanında tutunabileceğim bir minnetdârlık eli edinmek istedim, dedi. Peygamber, Hâtıb'in savunmasını tasdik edip doğruladı. Öfkesi geçmeyen Omer: Beni bırak da şunun boynunu vurayım, çünkü o münafık olmuştur, dedi. Peygamber: "Yâ Omer, Hâtıb Bedir'de hazır bulundu. Sana ne bildirir ki, belki Allah Bedir ehlinin yüksek mücâhedelerine muttali' olmuştu da: 'Ey Bedir gazileri! Bundan böyle ne dilerseniz işleyiniz (Ben sizin günâhlarınızı mağfiret ederim)!' buyurmuştur" dedi. İşte bu "İstediğinizi işleyin" sözü, Alî'yi kan dökmeye cesaretlendiren sözdür.

el-Berâ ibnu Âzib (radıyallahü anh) şöyle demiştir: Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem) Ensâr'dan birtakım kimseleri Yahûdî Ebû Râfi'e doğru, onu öldürmeleri için gönderdi. O topluluktan bir adam-gidip onların kalelerinin içine girdi. Bu içeriye giren, Abdullah ibn Atîk dedi ki: Ben onların hayvan ahırına girdim. Dedi ki: Onlar kalenin kapısını kilitlediler. Sonra onlar kendilerine âit bir eşeği kaybettiler de onu aramak üzere dışarı çıktılar. Ben de çıkanların arasında çıktım ve kendimi onlara, onlarla beraber o eşeği arıyorum

gösteriyordum. Sonunda eşeği buldular ve içeriye girdiler; ben de girdim. Onlar geceleyin kale kapısını kapattılar da anahtarları benim görmekte olduğum yerdeki bir duvar deliği içine koydular. Onlar uyudukları zaman ben anahtarları aldım ve (Ebû Râfi'in bulunduğu) kale kapısını açtım. Sonra (karanlıkta) Ebû Râfi'in odasına girdim de: Yâ Ebâ Râfi'! diye seslendim. Bana cevâb verdi. Ben de karanlıkta sesin geldiği tarafa yaklaştım, ona kılıçla vurdum. Ebû Râfi' haykırdı. Ben hemen odadan dışarı çıktım. Kısa bir zaman sonra geldim, sonra imdâd isteyici imişim gibi yanına döndüm de sesimi değiştirerek: Yâ Ebâ Râfi'! dedim. O: Neyin var, anan cehenneme! dedi. Ben: Hâlin nedir? dedim. O: Bilmiyorum, birisi (senden önce) yanıma girdi ve beni vurdu, dedi. (Abdullah ibn Atîk) dedi ki: Ben kılıcımın keskin ucunu onun karnına koydum da üzerine, kemiğe dayanıncaya kadar yüklenip sapladım. Sonra dehşetli bir hâlde dışarı çıktım. Hemen aşağıya inmek için onlara âid bir kale merdivenine geldim. Merdivenden düştüm, ayağım sakatlandı. Akabinde ben arkadaşlarımın yanına çıkıp vardım da: Ben bu adamın ölüm i'lâncısının sesini işitmedikçe buradan gitmeyeceğim, dedim. Çok beklemedim, nihayet, Hicaz ahâlîsinin taciri Ebû Râfi'in ölümü i'lânlarını işittim. Abdullah ibn Atîk dedi ki: Ben kendimde bir rahatsızlık olmayarak kalktım, nihayet arkadaşlarımla Peygamber'e geldik ve Ebû Râfi'in ölümünü kendisine haber verdik.

"Mü’minlerden özür sahibi olmaksızın (evlerinde) oturanlarla, Allah yolunda mallarıyle, canlarıyle savaşanlar bir olamaz. Allah mallarıyle, canlarıyle savaşanları, derece itibariyle, oturanlardan çok üstün kıldı. (Gerçi) Allah hepsine de cenneti va'd etmiştir, (fakat) Allah, savaşanlara oturanların üstünde çok büyük bir ecir vermiştir. Kendinden dereceler, bir mağfiret, bir rahmet (vermiştir); Allah çok mağfiret edici, çok merhamet eyleyicidir" (en-Nisâ: 95-96).

Ebû İshâk şöyle dedi: Ben el-Berâ (radıyallahü anh)'dan işittim, şöyle diyordu: ' “Mü 'minlerden oturanlarla, Allah yolunda mallarıyle, canlarıyle savaşanlar müsâvî olamaz.” âyeti indiği zaman, Rasûlullal (sallallahü aleyhi ve sellem) Zeyd'i çağırdı. Zeyd bir kürek kemiği ile geldi ve o âyeti yazdı Bu sırada İbnu Ümmi Mektûm körlüğünden şikâyet etti. Bunun üze rine "Mü’minlerden özür sahibi olmaksızın oturanlar..." kısmı indi.

Sehl ibn Sa'd es-Sâidî (radıyallahü anh) şöyle demiştir: Ben Mervân ibnu'l-Hakem'i mescidde otururken gördüm. Ben de ona doğru geldim ve yanıbaşına oturdum. Kendisi bize haber verdi; ona da Zeyd ibn Sabit şöyle haber vermiştir: Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem) ona "Mü’minlerden (evlerinde) oturanlarla Allah yolunda mücâhede edenler beraber olamaz" âyetini yazdırmak istedi; tam o âyeti bana yazdırırken İbnu Ümmi Mektûm, Rasûlüllah'ın yanına çıkageldi ve: Yâ Rasûlallah, cihâda gücüm yetseydi, ben de, muhakkak cihâda gider, düşmanlarla harb ederdim, dedi.

İbnu Ümmi Mektûm kör bir kişi idi. Allah Tebâreke ve Taâlâ Rasûlü'ne vahiy indirdi. Bu sırada Rasûlüllah'ın uyluğu benim uyluğum üzerinde bulunuyordu. Vahyin (Peygamber üzerindeki) ağırlığı bana o kadar ağır geldi ki, sonunda dizimin ufalanıp dağılmasından korktum. Sonra Rasûlüllah'tan vahiy te'sîri sıyrıldı da Azîz ve Celîl olan Allah {Ğayru ulüd-dararı } = ‘Zarar sahibi olanlardan başka’ diye (bir istisna kaydı) indirdi. (Bu hadis önemli bence, çünkü Ümmi Mektum kuranı değiştirmiş. Allah'ın aklına gelmemiş herhalde)

Evet, hadisler bu kadar, hepsi olmadığını biliyorum fakat aklıma gelenlerin çoğunu katmaya çalıştım, çoğu kaynak tekrara düşüyor zaten. Bazı hadisler Kuran ile bağlantılı, o yüzden şimdi Kuran'a geçiyorum. Bu arada # basarak kaynaklara ulaşabilirsiniz. Kuran'a kaynak koymayacağım zaten iki aratsanız bulursunuz. Tüm hepsi sahih.

Kuran'da öldürmeye ve cihada sevk eden ayetler:

Tevbe suresi;1;Antlaşma yapılan müşrik kimselere Allah ve Resulünden bir beraetti

2;Yeryüzünde dört ay *daha dolaşın ve bilin ki Allah'ı aciz bırakamazsınız. Allah, gerçeği yalanlayan nankörleri rezil edecektir.* haram aylar

3;Bu büyük hac gününde Allah ve Elçisi tarafından bütün insanlara bildirilen şudur: Allah'ın o müşriklere desteği yoktur; elçisinin de öyle. Ey müşrikler, dönüş yaparsanız (tevbe) hayrınıza olur. Sırt çevirirseniz bilin ki siz, Allah'ı çaresiz bırakamazsınız. Kafirlere acıklı bir azabı müjdele.

4;Ancak, kendileriyle yaptığınız antlaşmanın hükümlerine eksiksiz uyan ve size karşı başkalarıyla iş birliğinde bulunmayan müşrikler müstesna. Onlarla antlaşmanın süresini tamamlayın. Allah, takva sahiplerini sever.

5;Haram aylar çıkınca bu Allah'a ortak koşanları artık bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve her gözetleme yerine oturup onları gözetleyin. Eğer tövbe ederler, namazı kılıp zekatı da verirlerse, kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.Anlaşmaya uymayan müşrikler olarak çeviren de var. Ama bana göre kimse ne ile suçlanıyor olursa olsun sırf düşünceleri farklı olduğu için öldürülemez. Kutsal bir kitapta bu geçemez yani bunlar benim görüşüm tabii ki. Ayrıca antlaşma süresi bitince antlaşmaya uyan kişilerin de kelleleri gidecek.

12; Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozup dininize dil uzatırlarsa, küfrün elebaşlarıyla savaşın. Çünkü onlar yeminlerine riayet etmeyen kimselerdir. Umulur ki, vazgeçerler.

23;Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ederlerse, babalarınızı ve kardeşlerinizi bile dost edinmeyin. İçinizden kim onları dost edinirse, işte onlar, zalimlerin ta kendileridir.

26;Sonra Allah, Resul'ünün ve inananların üzerine dinginlik ve güven indirdi. Görmediğiniz ordular indirdi ve gerçeği yalanlayan nankörlere azap verdi. İşte budur gerçeği yalanlayan nankörlerin cezası.(Ordu indirmiş)

29;Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslam'ı din edinmeyen kimselerle, küçülerek (boyun eğerek) kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar savaşın.

41;Ağır ve hafif her türlü savaş araç gereçleriyle seferber olun. Mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad* edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

42;Eğer kolay bir kazanç ve sıradan bir "sefer" olsaydı, arkandan gelirlerdi. Ancak bu zorlu yolculuk, onlara uzak geldi. "Eğer gücümüz yetseydi, biz de sizinle çıkardık." diye Allah'a yemin edecekler. Kendilerini yok olmaya sürüklüyorlar. Kuşkusuz Allah, onların yalancı olduklarını en iyi bilendir.

44;Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmemek için senden izin istemezler. Allah, muttakileri en iyi bilendir.

111;Şüphesiz Allah, mü'minlerden canlarını ve mallarını, kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almıştır. Artık, onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve ölürler. Allah, bunu Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kesin olarak va'detmiştir. Kimdir sözünü Allah'tan daha iyi yerine getiren? O halde, yapmış olduğunuz bu alışverişten dolayı sevinin. İşte asıl bu büyük başarıdır.

Bakara 191;Onları nerede yakalarsanız öldürün. Sizi çıkardıkları yerden (Mekke'den) siz de onları çıkarın. Zulüm ve baskı, adam öldürmekten daha ağırdır. Yalnız, Mescid-i Haram yanında, onlar sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa (siz de onlarla savaşın) onları öldürün. Kafirlerin cezası böyledir.

Bakara 193;Hiçbir zulüm ve baskı kalmayıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Onlar savaşmaya son verecek olurlarsa, artık düşmanlık yalnız zalimlere karşıdır.

Nisa 71;Ey iman edenler! (Düşmana karşı) tedbirinizi alıp, küçük birlikler halinde, yahut topluca savaşa gidin.Nisa 74;O halde, dünya hayatını ahiret hayatı karşılığında satanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, biz ona büyük bir mükafat vereceğiz.

Enfal 39;Baskı ve şiddet kalmayıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer (küfürden) vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

Bunların hepsini ama hepsini geçtim hadi, Allah'ın yaşam kutsaldır ya da karşı düşüncedeki insanları öldürmeyin dediği bir ayet var mı? Maide 32 diyecekler yazmadan söyleyeyim attığınız ayetin başını okuyun.

Maide 32; Bundan dolayı **İsrailoğullarına (Kitap'ta)** şunu yazdık: "Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa, sanki bütün insanları yaşatmıştır. Andolsun ki, onlara resullerimiz apaçık deliller (mucize ve ayetler) getirdiler. Ama onlardan birçoğu bundan sonra da (hala) yeryüzünde aşırı gitmektedir. İsrailoğulları'nın kitabına yazılmış bu. Size değil.Zaten tevratta da öyle bir şey yok. En yakın olan “Kim birini vurup öldürürse, kendisi de kesinlikle öldürülecektir.” (Çıkış, 21/12) Gerçi ne diyeceğeniz belli "tahrif". Gerçi tahrif edilmişse Allah'tan güzel yazmışlar. En azından kısmen insanları öldürmeyin diyor.

İsra 33; Haklı bir sebep olmadıkça, Allah'ın, öldürülmesini haram kıldığı cana kıymayın. Kim haksız yere öldürülürse, biz onun velisine yetki vermişizdir. Ancak o da (kısas yoluyla) öldürmede meşru ölçüleri aşmasın. Çünkü kendisine yardım edilmiştir.Öldürmesini haram kıldığı canlardan kasıt üstteki hadislerde belirtildiği gibi Müslüman'ın Müslümanı öldürmesi, bu da tutmadı üzgünüm. Zaten öldürmek için nasıl bir haklı sebep olabilir?

Kısacası Kuran'da farklı görüşte olan insanlara karşı saygı duymayı bırak neler var neler. Gene de ben ne kadar yazarsam yazayım inanmak isteyen için vız gelir.

Bu kadar. Baştan sona okuyana helal olsun ben üşenirdim. Dediğim gibi eğer çevirilerde bir hata varsa uyarırsanız sevinirim. Ayrıca eklememi eklediğiniz bir şey varsa da yazabilirsiniz. Yoruldum.